

Sygnatura akt I C 99/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Sopocie, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Potyraj

Protokolant: Katarzyna Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie 26 października 2021 r. w S.

sprawy z powództwa M. N.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki M. N. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od powódki M. N. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Sopocie kwotę 1 656,89 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygnatura akt I C 99/20

UZASADNIENIE

Pozwem z 22 listopada 2019 r. powódka M. N. (dawniej K.) wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 46 687 zł wraz z odsetkami ustawowymi za zwłokę od 16 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów sądowych w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej w kwocie 17 zł od dokumentów stwierdzających ustanowienie pełnomocnika.

W uzasadnieniu wskazano, że T. G. jest ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Przedmiotem ubezpieczenia jest pełnienie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. Ubezpieczony miał dyplom mistrza i posiadał uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej i konstruktorsko - inżynierskiej do kierowania robotami budowlanymi. W dniu 20 marca 2016 r. powódka zawarła z T. G. umowę o roboty budowlane, której przedmiotem była przebudowa i adaptacja dwóch piwnic na mieszkania. W dniu 20 maja 2016 r. T. G. posiadający konieczne uprawnienia podjął się funkcji kierownika budowy. Prace wykonywane pod kierownictwem T. G. zostały wadliwie wykonane. W wyniku działań i zaniechań ubezpieczonego powódka poniosła szkodę w postaci konieczności wykonania prac naprawczych i zastępczych o wartości 46 687 zł. Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z 5 listopada 2018 r. zasądził od ubezpieczonego na rzecz powódki kwotę 45 003,50 zł świadczenia głównego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kosztami procesu. Wyrok ten jest prawomocny. Na skutek bezskuteczności egzekucji powódka nie otrzymała jakiegokolwiek świadczenia od ubezpieczonego. Szkada nie została naprawiona. Odpowiedzialność pozwanego za szkodę wynika z art. 822 § 1 k.c.

(pozew - k. 3-7)

Nakazem zapłaty wydanym 27 stycznia 2020 r. w sprawie I Nc 3978/19 w postępowaniu upominawczym Starszy Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił powództwo w całości.

(nakaz zapłaty - k. 41)

Sprzeciwem z dnia 12 lutego 2020 r. pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu przyznano, że T. G. był ubezpieczony u pozwanego. Pozwany wskazał jednak, że nie ponosi odpowiedzialności wynikającej z umowy ubezpieczenia i podtrzymał stanowisko zajęte w postępowaniu likwidacyjnym. Pozwany podkreślił, że ochrona ubezpieczeniowa obejmuje swym zakresem następstwa zdarzeń związanych z pełnieniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie w zakresie posiadanych uprawnień. Ubezpieczony miał uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi, a nie do pełnienia funkcji kierownika budowy. Ponadto wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z 5 listopada 2020 r. dotyczy zobowiązań wynikających z zawartej przez powódkę i ubezpieczonego umowy o roboty budowlane, a nie odpowiedzialności cywilnej kierownika budowy. Zdaniem pozwanego odpowiedzialność wykonawcy nie jest tożsama z odpowiedzialnością kierownika budowy.

(sprzeciw, k. 43-46)

W odpowiedzi na sprzeciw powódka podtrzymała swoje stanowisko. Powódka wskazała, że uprawnienia do pełnienia funkcji kierownika budowy przez T. G. wynikają z decyzji o nadaniu uprawnień zawodowych z 4 kwietnia 1966 r. Polska Izba Inżynierów Budownictwa postanowieniem z 6 lutego 2017 r. potwierdziła, że ubezpieczony posiada uprawnienia do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie kierownika budowy lub kierownika robót. Istnieje również związek między wadliwym wykonaniem robót przez wykonawcę a pełnieniem przez ubezpieczonego funkcji kierownika budowy. Wadliwość wykonanych prac, ich nieterminowość jednoznacznie wykazują, że funkcja kierownika budowy wykonywana była w sposób nienależyty, o ile nie pozorny. Wykonawca robót budowlanych wykonuje je pod nadzorem kierownika budowy, który ma swoim doświadczeniem i wiedzą gwarantować ich prawidłowość.

(odpowiedź na sprzeciw, k. 71-78)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 26 lutego 2016 r. Prezydent Miasta G. zatwierdził projekt budowlany i udzielił pozwolenia na budowę powódce. Pozwolenie to obejmowało wykonanie robót budowlanych dotyczących przebudowy lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku mieszkalnym wielorodzinnym przy ul. (...) w G.. W pozwoleniu tym wskazano, że inwestor (powódka) ma obowiązek zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych organ nadzoru budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem, dołączając na piśmie w szczególności oświadczenia kierownika budowy (robót), stwierdzające sporządzenie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz przyjęcia obowiązku kierowania budową (robotami budowlanymi).

(dowód: decyzja Prezydenta Miasta G. z 26 lutego 2016 r. - k. 91-92)

W dniu 20 marca 2016 r. M. N. zawarła z T. G. jako wykonawcą umowę o roboty budowlane, której przedmiotem była przebudowa i adaptacja dwóch piwnic na mieszkania - zgodnie z decyzją o pozwoleniu na budowę. Termin wykonania prac ustalono na 28 marca 2016 r. - 20 maja 2016 r. W umowie nie zawarto żadnych ustaleń dotyczących ustanowienia kierownika, sprawowania nadzoru inwestorskiego, przejęcia lub urządzenia placu budowy.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa o wykonanie prac budowlanych - k. 56)

T. G. na stan obowiązujący w dniu 6 lutego 2017 r. posiadał uprawnienia budowlane do kierowania robotami budowlanymi przy budynkach o prostej architekturze w wyjątku obiektów o skomplikowanej konstrukcji, które

upoważniały go do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie: kierownika budowy lub kierownika robót.

(dowód: kopia dokument: „Uprawnienia budowlane” - k. 55, pismo Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej (...) Okręgowej Izby (...) - k.88-89)

W dniu 20 maja 2016 r. T. G. złożył oświadczenie o przyjęciu obowiązków kierownika budowy - w ramach robót wykonywanych na podstawie wyżej wskazanego pozwolenia na budowę. Zawiadomienie o terminie rozpoczęcia robót budowlanych zostało złożone przez powódkę 16 maja 2016 r. Wskazano w nim, że roboty budowlane zostaną rozpoczęte 20 maja 2016 r. W rzeczywistości jednak prace te rozpoczęły się kilka dni po zawarciu umowy o roboty budowlane.

(dowód: oświadczenie o przyjęciu obowiązków kierownika budowy, k. 90; zawiadomienie o rozpoczęciu robót budowlanych: k. 292 akt XV C 150/17 protokół rozprawy z 17 października 2017 r., k. 221-222 akt XV C 150/17)

Dziennik budowy wydano powódce 12 maja 2016 r. Jako wykonawcę i jednocześnie kierownika budowy wskazano T. G.. Przed faktycznym rozpoczęciem robót nie doszło do powołania kierownika budowy, nie nastąpiło również protokolarne przejście terenu budowy przez kierownika budowy po jego ustanowieniu. W dzienniku nie wskazano również w sposób precyzyjny placu budowy, zespołu pracowników wymagających oddzielnego kierowania. Roboty były wykonywane przez pojedynczych pracowników lub niewielkie zespoły. Praca była nadzorowana przez T. G.. Z uwagi na zakres i charakter prac remontowych formalny obowiązek powołania kierownika budowy (zgodnie z decyzją o pozwoleniu na budowę) nie przekładał się na konieczność wykonania przez T. G. czynności wykraczających poza złożenie oświadczenia o objęciu funkcji kierownika budowy i dokonanie stosownych wpisów w dzienniku budowy, a także zawiadomienie organów nadzoru budowlanego o zakończeniu pełnienia funkcji kierownika budowy. T. G. nie popełnił błędów przy pełnieniu funkcji kierownika budowy. Nie zawiadomił jedynie organu nadzoru o zakończeniu pełnienia funkcji kierownika budowy, jednakże nie pociągało to za sobą negatywnych konsekwencji dla powódki.

(dowód: dziennik budowy - k. 79-87, opinia biegłego - k. 116-126, zeznania świadka C. N. - k. 101-101v; ustna opinia uzupełniająca biegłego - k. 180-181v)

T. G. jako wykonawca w sposób nienależyty wykonał roboty będące przedmiotem umowy o roboty budowlane zawartej z powódką 20 marca 2016 r. Część robót została wykonana wadliwie, a niektóre prace nie zostały w ogóle wykonane lub zostały wykonane jedynie częściowo, w tym: wadliwie wykończona łazienka, wadliwie wykonane drewniane schody a także stolarka drzwiowa, łącznie z osadzeniem parapetów. Niektóre elementy wymagają demontażu i ponownego montażu. Gdy powódka zwróciła T. G. uwagę na nienależyte wykonanie pracy i wskazała, że wobec tego nie będzie mu dalej wypłacała pieniędzy, ten na początku października 2016 r. zszedł z budowy.

(dowód: kopia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XV C 150/17 wraz z uzasadnieniem, k. 11-15v; zeznania świadka C. N., k. 101-101v; przesłuchanie powódki, k. 102-102v)

Wyrokiem z 5 listopada 2018 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie XV C 150/17 zasądził od T. G. na rzecz M. K. (obecnie K.-N.) kwotę 45003,50 zł tytułem odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy o roboty budowlane.

(dowód: kopia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XV C 150/17 wraz z uzasadnieniem - k. 11-15v)

Powyższy wyrok zaopatrzony w klauzulę wykonalności stanowił podstawę wszczęcia egzekucji z wniosku M. K. (obecnie K.-N.) przeciwko dłużnikowi T. G.. Egzekucja ta była nieskuteczna.

(dowód: pisma komornika sądowego oraz zawiadomienie o zajęciu wierzytelności - k. 38-39, przesłuchanie powódki - k. 102-102v)

W okresie pełnienia funkcji kierownika budowy T. G. był objęty ochroną ubezpieczeniową na podstawie Umowy Generalnej (...) Odpowiedzialności Cywilnej (...) - członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zawartej 15

października 2014 r. przez Polską Izbę Inżynierów Budownictwa (dalej (...)) z pozwanym (...) SA w S.. Przedmiotem ubezpieczenia była odpowiedzialność cywilna członków (...) za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w rozumieniu przepisów ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych oraz ubezpieczeń dodatkowych.

(dowód: umowa generalna ubezpieczenia OC nr (...)114 - (...) - k. 48 - 54)

Powódka zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi, wskazując na nieprawidłowe pełnienie funkcji kierownika budowy. Pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności wskazując, że T. G. nie miał uprawnień do pełnienia funkcji kierownika budowy, nie miał również uprawnień do prowadzenia robót instalacyjnych: elektrycznych, wodno- kanalizacyjnych i c.o. Ubezpieczyciel wskazał, że na podstawie decyzji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Wydział Budownictwa Urbanistyki i Architektury w G. z dnia 4 kwietnia 1966 r. Ubezpieczony mistrz w zawodzie cieśli, uzyskał uprawnienia budowlane nr 264/66 w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno- inżynierskiej do kierowania robotami budowlanymi przy budynkach o prostej architekturze (§ 1 ust. 3 Rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 10 września 1962 r. w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym) z wyjątkiem obiektów o skomplikowanej konstrukcji. W ocenie pozwanego, T. G. mógł pełnić jedynie funkcję kierownik robót budowlanych, a nie kierownika budowy. Ubezpieczony pełniąc funkcję kierownika budowy w trakcie realizacji przedmiotowej inwestycji przekroczył więc zakres nadanych mu uprawnień.

(pismo pozwanego z 17 stycznia 2017 r. o braku podstaw do przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej - akta szkody, k. 110; opinia eksperta- akta szkody, k. 110, pismo pozwanego z 30 października 2019 r. o braku podstaw do zmiany stanowiska, k. 36-27)

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zaofiarowanych przez strony dokumentach, których autentyczności ani wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała i które nie budziły również wątpliwości Sądu. Sąd oparł się ponadto na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy XV C 150/17 Sądu Okręgowego w Gdańsku. Wyrok wydany w sprawie XV C1 150/17 stanowił dokument urzędowy. Należy zatem wskazać, iż zgodnie z art. 244 § 1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Zatem kwestia uwzględnienia żądania powódki skierowanego do T. G. w związku z wadliwym wykonaniem przez niego prac na nieruchomości powódki została potwierdzona stosownymi dokumentami.

Sąd uznał również za wiarygodną opinię biegłego sądowego z zakresu budownictwa R. G., która została sporządzona przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym, w sposób staranny i rzetelny. Wszystkie ustalenia biegły skrupulatnie umieścił w treści opinii. Opinia została sformułowana w sposób jasny i zrozumiały, jest zupełna, wolna od luk. W swojej opinii biegły jednoznacznie wskazał, iż adaptacja dwóch piwnic na składniki mieszkania przy al. (...) w G. dotyczyła rozbioru prostych czynności koniecznych do zrealizowania przez mały zespół o kwalifikacjach rzemieślniczych. Działania te były przebudową i remontem, nie były rozbudową lub budową. Przy czym biegły zaznaczył, iż to powódka jako inwestor ponosiła odpowiedzialność za organizację procesu inwestycyjnego, wskazał, że powódka nie doprowadziła do objęcia kierownictwa budowy przez kierownika budowy i zmieniała, w tym również istotnie (instalacja gazowa), zakres prac. Biegły także stanowczo wskazał, iż T. G. nie popełnił skutkujących utrudnieniami dla powódki błędów w pełnieniu funkcji kierownika budowy. Nadto z opinii tej jednoznacznie wynika – w tym również w odniesieniu do opinii K. S., który sporządził opinię na potrzeby postępowania XV C 150/17, iż ubezpieczonemu można przypisać winę jako podmiotowi wykonującemu roboty budowlane. Ta odpowiedzialność T. G. za szkodę wyrządzoną powódce z tytułu niewykonania i nienależytego wykonania umowy o roboty budowlane zawartej z powódką została potwierdzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XV C 150/17. Jednak nie jest to jednoznaczne z zawinieniem związanym z pełnieniem funkcji kierownika robót.

Sąd zważył, iż strona powodowa w swoim piśmie z dnia 19 marca 2021 r. zakwestionowała opinię biegłego w całości wskazując, iż w swojej opinii biegły pominął ustalenia dokonane w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 05 listopada 2018 r. sygn. akt XV C 150/17 wiążącego biegłego, w którym ustalono odpowiedzialność cywilną (...) budownictwa (...) za szkodę w majątku powódki w kwocie 45.003,50 zł. Pełnomocnik powódki podkreślił, że w uzasadnieniu do w/w wyroku wskazano, iż T. G. nie wykonał swojego zobowiązania, przy czym istnieje adekwatny związek przyczynowy, pomiędzy niewykonaniem zobowiązania przez T. G. a powstaniem szkody w majątku powódki, a winę za nienależyte wykonanie zobowiązania ponosi wyłącznie T. G., który od 16 maja 2016 r. pełnił samodzielną funkcję kierownika robót i na skutek jego działań powstała szkoda w majątku powódki w kwocie 45.003,50 zł. Ponadto skarżący zarzucił sprzeczność kwestionowanej opinii z pismem z Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 06 lutego 2017 r. wskazującym, że T. G. pełnił samodzielną funkcję techniczną w budownictwie kierownika budowy lub kierownika robót. Ponadto strona powodowa zarzuciła biegłemu, iż ten uznał, że nieprawidłowe prowadzenie dziennika budowy, uniemożliwienie odbioru lokalu, wykonanie prac budowlanych niezgodnie z zasadami sztuki budowlanej, wadliwie wykonanie prac budowlanych i niewykonanie prac budowlanych wynikających z projektu budowlanego – nie obciąża kierownika robót. Wadliwym w ocenie strony powodowej było również uznanie przez biegłego, że za szkody wyrządzone powódce T. G., odpowiada tylko jako rzemieślnik – wykonawca nie zaś jako inżynier budownictwa. Ponadto strona powodowa zarzuciła biegłemu, iż ten w swojej opinii nie uwzględnił aneksu do umowy o roboty budowlane z dnia 11 kwietnia 2016 r., którym do podstawowych obowiązków tej umowy wprowadzono wykonywanie przez T. G. funkcji kierownika robót.

W ocenie Sądu powyższe zarzuty do opinii biegłego nie były zasadne. Biegły R. G. ustosunkował się do nich w ustnej opinii uzupełniającej na rozprawie i wyjaśnił, iż w okresie od podpisania umowy do dokonania pierwszego wpisu w dzienniku budowy powódka nie powołała kierownika budowy i nigdy nie doszło do zrealizowania czynności, które powinny być zrealizowane przy powołaniu kierownika budowy. Przez dwa miesiące i nieznaną liczbę miesięcy od października T. G. nie był i nie ocierał się o funkcję kierownika budowy. Odnośnie wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku biegły wskazał, iż dla niego jest on jasny i zrozumiały i wskazuje na to, jakie błędy T. G. popełnił na poziomie rzemieślnika, wykonując roboty, czynności możliwe do określenia jako roboty budowlane. Biegły wskazał również, iż to, że T. G. złożył oświadczenie o tym, iż będzie pełnił funkcję kierownika budowy nie jest jednoznaczne ze stwierdzeniem, że miał obowiązek wykonywać funkcje kierownika budowy, natomiast głównym organizatorem procesu budowlanego jest inwestor. Biegły przy tym ponownie wskazał, iż fakt nadania uprawnień komukolwiek nie ma związku przyczynowego ze szkodami w lokalu powódki. Z faktu posiadania uprawnień nie wynika odpowiedzialność za szkody w lokalu powódki. Ponadto biegły dodał, iż nie doszło do odbioru prac, w związku z tym nie może T. G. ponosić odpowiedzialności jako kierownik budowy. W dalszej części wyjaśnień biegły ponownie potwierdził, iż proces powoływania kierownika budowy przez inwestora został przeprowadzony wadliwie. Powyższe wyjaśnienia były w ocenie Sądu były bardzo precyzyjne, logiczne, rzeczowe i przekonujące.

Sąd zważył, że wbrew twierdzeniom strony powodowej biegły nie dokonał w opinii ustaleń sprzecznych z wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XV C 150/17 ani z pismem z Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 06 lutego 2017 r. Wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku rozstrzygał o zasadności roszczenia powódki wobec T. G. o naprawienie szkody wynikającej z nienależytego wykonania lub niewykonania umowy o roboty budowlane. W treści uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego brak jest odniesień do nienależytego wykonania przez T. G. samodzielnej funkcji w budownictwie. Pismo Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej z kolei określa zakres uprawnień budowlanych T. G., ale jak słusznie i logicznie zaznaczył biegły „fakt nadania uprawnień komukolwiek nie ma związku przyczynowego ze szkodami w lokalu powódki. Z faktu posiadania uprawnień nie wynika odpowiedzialność za szkody w lokalu powódki”. Ustalenia biegłego nie kwestionują uprawnień budowlanych T. G., ale negują związek przyczynowy między pełnioną przez niego funkcją na budowie a szkodą powódki. Rozumowanie biegłego jest do bólu logiczne i uzasadnione. W ocenie Sądu niezasadny był również zarzut sprzeczności opinii z ustaleniami w/w prawomocnego wyroku poprzez obciążenie w opinii przez biegłego odpowiedzialnością za szkodę samej powódki. Biegły R. G. w swojej opinii nie twierdził, że powódka ponosi odpowiedzialność za szkodę. Wskazywał jedynie na obowiązki inwestora w procesie budowlanym wynikające wprost z przepisów prawa. Biegły nie kwestionował w swojej opinii tego, że T. G. nie wykonał części robót budowlanych a część wykonał nienależycie i nie twierdził, że za to

odpowiedzialność cywilną w sensie odpowiedzialności za szkodę ponosi powódka. Biegły wskazał jedynie na ciężar organizacji procesu inwestycyjnego przez inwestora, z którego nie zwalnia go fakt powołania w ramach wykonywania inwestycji kierownika budowy. Zgodnie z art. 22 ustawy Prawo budowlane, do podstawowych obowiązków kierownika budowy należy:

- 1) protokolarne przejęcie od inwestora i odpowiednie zabezpieczenie terenu budowy wraz ze znajdującymi się na nim obiektami budowlanymi, urządzeniami technicznymi i stałymi punktami osnowy geodezyjnej oraz podlegającymi ochronie elementami środowiska przyrodniczego i kulturowego;
- 2) prowadzenie dokumentacji budowy;
- 3) zapewnienie geodezyjnego wytyczenia obiektu oraz zorganizowanie budowy i kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem lub pozwoleniem na budowę, przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 3a) koordynowanie realizacji zadań zapobiegających zagrożeniom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia:
 - a) przy opracowywaniu technicznych lub organizacyjnych założeń planowanych robót budowlanych lub ich poszczególnych etapów, które mają być prowadzone jednocześnie lub kolejno,
 - b) przy planowaniu czasu wymaganego do zakończenia robót budowlanych lub ich poszczególnych etapów;
 - 3b) koordynowanie działań zapewniających przestrzeganie podczas wykonywania robót budowlanych zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zawartych w przepisach, o których mowa w art. 21a ust. 3, oraz w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia;
 - 3c) wprowadzanie niezbędnych zmian w informacji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, oraz w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, wynikających z postępu wykonywanych robót budowlanych;
 - 3d) podejmowanie niezbędnych działań uniemożliwiających wstęp na budowę osobom nieupoważnionym;
 - 3e) zapewnienie przy wykonywaniu robót budowlanych stosowania wyrobów, zgodnie z art. 10;
- 4) wstrzymanie robót budowlanych w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia oraz bezzwłoczne zawiadomienie o tym właściwego organu;
- 5) zawiadomienie inwestora o wpisie do dziennika budowy dotyczącym wstrzymania robót budowlanych z powodu wykonywania ich niezgodnie z projektem;
- 6) realizacja zaleceń wpisanych do dziennika budowy;
- 7) zgłaszanie inwestorowi do sprawdzenia lub odbioru wykonanych robót ulegających zakryciu bądź zanikających oraz zapewnienie dokonania wymaganych przepisami lub ustalonych w umowie prób i sprawdzeń instalacji, urządzeń technicznych i przewodów kominowych przed zgłoszeniem obiektu budowlanego do odbioru;
- 8) przygotowanie dokumentacji powykonawczej obiektu budowlanego;
- 9) zgłoszenie obiektu budowlanego do odbioru odpowiednim wpisem do dziennika budowy oraz uczestniczenie w czynnościach odbioru i zapewnienie usunięcia stwierdzonych wad, a także przekazanie inwestorowi oświadczenia, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2.

Jak wynika z powyższego zestawienia obowiązków kierownika budowy nie pełni on funkcji organizatora procesu budowlanego, nie znajduje ani nie zatrudnia wykonawców, nie negocjuje z nimi zakresu prac ani innych warunków i przede wszystkim nie ponosi odpowiedzialności za nienależyte wykonywanie lub niewykonanie robót przez

wykonawców. Taką odpowiedzialność sugeruje strona powodowa, ale taki zakres odpowiedzialności kierownika budowy nie wynika z przepisów prawa. Obowiązek kierowania budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem lub pozwoleniem na budowę, przepisami oraz przepisami bhp odbywa się w ramach procesu zorganizowanego przez inwestora.

Sąd zważył, że w treści pozwu wskazano, że T. G. podjął się pełnienia funkcji kierownika budowy, natomiast w zarzutach do opinii biegłego i dalszych wnioskach strony powodowej wskazywano na pełnienie przez niego funkcji kierownika robót bądź kierownika budowy (robót). Strona powodowa w toku procesu zmieniała zatem swoje twierdzenia co do faktów – tj. rodzaju pełnionej przez ubezpieczonego funkcji na budowie. Pełnomocnik powódki wnosił o powołanie dowodu z opinii innego biegłego, wskazując, że opinia biegłego G. jest nieprzydatna w sprawie, ponieważ dotyczy wyłącznie tylko analizy pełnienia przez T. G. funkcji kierownika budowy, podczas gdy odpowiedzialność pozwanego obejmuje ubezpieczonych pełniących samodzielną funkcję techniczną w budownictwie, nie tylko za kierowników budowy. Sąd zważył, że ten zarzut jest bezpodstawny, ponieważ strona powodowa w sposób jednoznaczny i kategoriyczny w treści pozwu powoływała się na fakt pełnienia funkcji kierownika budowy przez T. G. i Sąd zasięgnął opinii biegłego, by ustalić czy w związku z wykonywaniem tej funkcji przez ubezpieczonego doszło do szkody w majątku powódki. Dopiero po wydaniu opinii pełnomocnik powódki zaczął twierdzić, że T. G. pełnił inną samodzielną funkcję w budownictwie na budowie powódki i zaczął ją niejednoznacznie określać. Z tego powodu, że zmieniły się twierdzenia strony powodowej w tym zakresie nie można stawiać zarzutu biegłemu. Zmiana twierdzeń powódki nie uzasadnia też sama przez się wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Bezpodstawny był również zarzut pominięcia przez biegłego faktu zawarcia przez powódkę z T. G. aneksu do umowy o roboty budowlane oraz oświadczenia o przejęciu obowiązków kierownika robót budowlanych z 16 maja 2016 roku. W opinii biegły wyraźnie odnosi się do aneksów do umowy (k. 4 opinii, k. 119 akt sprawy) oraz do oświadczenia o podjęciu się funkcji kierownika budowy (k. 5 opinii, k. 120 akt sprawy). Wbrew sugestiom pełnomocnika powoda w treści zarzutów do opinii zarówno aneks, jak i oświadczenie o podjęciu obowiązków dotyczą funkcji kierownika budowy a nie kierownika robót.

Z tych względów Sąd postanowieniem z dnia 15 lipca 2021 r. pominął na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa ma okoliczność jak w punkcie 6 pozwu albowiem w ocenie Sądu wnioski ten zmierzał do przedłużenia postępowania. Opinia pisemna i ustna biegłego R. G. jest jasna, spójna i precyzyjna. W zarzutach do opinii pełnomocnik powódki nie wykazał luk ani błędów w rozumowaniu biegłego, które uzasadniałyby dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. Dlatego Sąd uznał, że wniosek pełnomocnika powódki zmierzał do przedłużenia postępowania i wynikał z oczekiwania, że kolejna opinia okaże się bardziej korzystna dla strony powodowej.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka C. N., które były spójne i logiczne. Świadek w sposób rzeczowy i wyczerpujący opisał wykonywanie w sposób wadliwy prac budowlanych przez ubezpieczonego T. G.. Zeznania świadka były zbieżne z zeznaniami powódki. Sąd zważył, iż zeznania świadka nie były kwestionowane przez strony, Sąd również nie widział podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania powódki M. N. (poprzednio K.) słuchanej w charakterze strony na zasadzie art. 303 i 304 k.p.c. Zeznania powódki odznaczały się dużym stopniem szczegółowości, były konsekwentne i spójne. Powódka opisała swoje relacje z ubezpieczonym T. G., podawała przykłady wadliwie wykonanych prac, wyjaśniła również, iż jej roszczenie skierowane w stosunku do w/w nie zostało zaspokojone. Zeznania powódki znalazły potwierdzenie w zeznaniach C. N., jak i dokumentach dołączonych do pozwu oraz w treści wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XV C 150/17 z uzasadnieniem. Zasadniczo Sąd nie widział podstaw, aby zeznaniom tym odmówić wiarygodności. Niemniej podobnie jak w przypadku zeznań świadka C. N., również zeznania powódki nie różnicowały zakresu ustaleń i wykonanych czynności przez T. G. jako kierownika budowy od umowy i wykonania umowy o roboty budowlane z T. G.. Rozdzielenie zakresu tych obowiązków i ocena prawidłowości wykonania przez T.

G. samodzielnej funkcji w budownictwie w ramach procesu inwestycyjnego organizowanego przez powódkę wymagało wiedzy specjalistycznej z zakresu budownictwa i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego sądowego z tej dziedziny.

W świetle tak ocenionego materiału dowodowego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. W myśl art. 822 § 2 k.c. jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Stosownie do treści art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Sąd zważył, że T. G. jako członek Izby Inżynierów Budownictwa, w dacie zdarzenia był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej za szkody, które mogą wynikać w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie u pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. na podstawie umowy generalnej zawartej pomiędzy ubezpieczycielem a Polską Izbą Inżynierów Budownictwa. Odpowiedzialność pozwanego ma wymiar subsydiarny w stosunku do odpowiedzialności osoby objętej ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej w takim sensie, że aktualizuje się ona w sytuacji ustalenia odpowiedzialności tej osoby za szkodę. Odpowiedzialność pozwanego powstaje w przypadku ustalenia, że zachodzą podstawy do obciążenia ubezpieczonego odpowiedzialnością odszkodowawczą oraz że zdarzenie wywołujące szkodę pozostaje objęte zakresem udzielonej ochrony.

W niniejszej sprawie pozwany na podstawie umowy ubezpieczenia obejmował ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialność cywilną T. G. wyłącznie za szkody wyrządzone na skutek pełnienia przez niego samodzielnej funkcji w budownictwie. Z ustaleń Sądu wynika, iż T. G. częściowo nie wykonał, a częściowo nienależycie wykonał roboty budowlane na rzecz powódki. Odpowiedzialność T. G. za tę szkodę w wysokości 45 003,50 zł została potwierdzona prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie XVC 150/17.

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała jednak, że powyższa szkoda w całości, czy choćby w części, była skutkiem nienależyciego wykonywania przez T. G. samodzielnej funkcji w budownictwie – funkcji kierownika budowy. Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa Sąd ustalił, że takiego związku nie było. Biegły w sposób jednoznaczny i kategoryczny wskazał w opinii pisemnej i ustnej, że T. G. nie popełnił skutkujących utrudnieniami dla powódki błędów w pełnieniu funkcji kierownika budowy. Na tej podstawie Sąd ustalił, że wszelka szkoda, która powstała w majątku powódki w związku z zachowaniem T. G. nie miała związku z wykonywaniem przez niego samodzielnej funkcji w budownictwie. To znaczy, że szkoda ta nie miała związku z przedmiotem ubezpieczenia przez pozwanego. Nie zaktualizowała się zatem przesłanka odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela w stosunku do powódki.

W konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu na podstawie art. 6 k.c. w zw. z art. 822 §§ 1 i 2 k.c. w zw. z art. 805 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na oddalenie powództwa, Sąd obciążył kosztami procesu powódkę jako stronę przegrującą. Powódka poniosła koszty procesu w postaci opłaty od pozwu oraz kosztów swego zastępstwa procesowego. Była jednak zobowiązana do zwrotu kosztów procesu poniesionych przez pozwanego. Zasądzona od powódki na rzecz pozwanego kwota 3.600 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego radcą prawnym ustalone na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności Radców Prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804). Od powyższej kwoty Sąd ponadto zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał
ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.656,89 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo
przez Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego sporządzającego opinię w niniejszej sprawie.